

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

De voorjaarscatalogus 2012 van uitgeverij Aspekt kondigt de verschijning aan van mijn boek over de watergeus Bartolt Entens van Mentheda. Het is voor mij een aanleiding om in *Mijn weekblad* de komende weken ruim aandacht besteden aan de vele boeken waaraan ik ooit ben begonnen, maar die nooit de reis naar een uitgever maakten of die ik nooit voltooid heb.

Twee daarvan zijn bij de lezers van *Mijn weekblad* intussen wel bekend. *Het Huis met de 100 ramen* en *De verhalen van kalief al-Mamoen* leveren het materiaal voor mijn literaire bijlagen en mijn puzzelrubriek. Maar er ligt meer op de planken van mijn archief. Daarover zal *Mijn weekblad* de komende weken rapporteren.

Biografie Joseph Haydn

Een van mijn eerste onvoltooide romans had een biografie over de componist Joseph Haydn moeten worden. Een eerste hoofdstuk daarvan verscheen in 1944 in het clandestiene tijdschrift *Zaans Groen* met een paar leuke illustraties. Uit mijn aantekeningen citeer ik dat Haydn werd geboren in Rohrau op 31 maart 1732. Hij stamde uit een tamelijk arme Oostenrijkse familie. Zijn vader Matthias was wagenmaker. Joseph had een vrij moeilijke jeugd. Toen hij vijf jaar was, nam zijn oom hem mee naar het stadje Hainburg, waar hij naar school ging en muziekles kreeg. Op achtjarige leeftijd werd hij sopraan in het knapenkoor van de Stephansdom in Wenen. Daar bleef hij negen jaar, waarvan de laatste vier met zijn broer Michael. Zijn stemwisseling trad namelijk pas zeer laat in.

Thuis in zijn jeugd werd hij Sepp'l genoemd. Als vader harp speelde streek hij goed in de maat op een stokje. Broer Michael was als koorknaap beter dan Joseph. Hij kreeg van Maria Theresia voor een solo eens 24 ducaten. Josephs hoogste beloning was een taartje geweest. Hij dacht na zijn ontslag geestelijke te worden om maar eens goed te eten.

Bij een fragment van mijn onvoltooide roman over Haydn verscheen in Zaans Groen deze houtsnede van Truus Schuurman.

Een herinnering aan Joop Koopman

Op Eerste Kerstdag is Joop Koopman overleden. Een VARA-man in hart en nieren, zo werd hij door de media gekenschetst. Ik kan dat bevestigen door een persoonlijke herinnering aan hem. Jaren geleden moest ik als bestuurslid van LIRA een commissie leiden die subsidieaanvragen voor literaire ondernemingen moest beoordelen. Daar hadden we de hulp van deskundigen bij nodig. Dus was Joop Koopman gevraagd om mee te doen. Toen wij elkaar de eerste keer ontmoetten en ik mij aan hem voorstelde, zei hij: "Ben jij ónze Ton Oosterhuis?" Ik had jarenlang teksten geleverd en liedjes gezongen voor de VARA en dus was ik in zijn ogen één van zijn club.